

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

A varitia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A tunc præmonstratum, ut cum Domini nostri doctrina ad gentes pervenisset, idolorum manus abscinderentur, hoc est, præstigiæ quibus mortales omnes eludebant, desitura essent, neque ulla ulterius decipiendi potestas demonibus relinqueretur. In hujusmodi fere significatum Levitico legas, ubi de vicium agit: *Si non poterit manus ejus invenire, hoc est; si propter egestatem emere non poterit, si Levit. c. 22. pretium erogare nequiverit.* Alioqui, siderata, attrita, vel etiam abscissa manus neque non pedes actiones indicant depravatas: studiosum quippe non inem, eorum tantum, quæ vel avaritiæ, vel superbiæ spiritu suggeruntur. Quare David ita deprecatur: *Non veniat mihi pes superbiæ, & manus peccatoris non moveat me,* diripientis scilicet aut violentis: superbi enim hoc est, avari illud. Eodem & brachia significato accipiuntur. Nam ubi Psalm. 26. delinquentis hominis brachia conteri legitur impurorum hominum brachia debilitata significari ait Origenes: quandoquidem ad nullum misericordis, aut beneficentiæ opus exerceantur. Nam manus & brachium, inquit is, operis est indicium. Sed eo loco Euthymius adimi perperam agendi auctoritatem, viresque confringi interpretatur.

Artem. lib. 1. cap. 45.

AVARITIA. CAP. XXXIII.

Sunt tamen qui hoc ad avaritiam pertinere censeant, interpretamentumque hujusmodi ex Theophrasto carmine mutuentur *ὀφθαλμοὶ δὲ τῆς ἀποκρίσεως, πρὸς δὲ τὸ πᾶν χεῖρας ἔχων,* & quæ sequuntur in hanc sententiam. Neque desunt qui manum tantum sinistram digitis compressis pro tenacitate & avaritia pingant: nam & conjectores lævam lucri, & augendæ rei signum ponunt, quippe quæ ad custodiendū magis idonea sit, utpote segnior, & tenacitati accommodatior. Ad hoc facit quod Diogenes, ut nonnulli tradunt, dicere solebat, non esse tradendas amicis manus complicatas: quod interpretantur benignitatem ad dendam comitati. Avaritiam & ille gestus in manu significat, cum exporrecta capedunculam assimilat, quo gestu Philemonis Romæ signum vidi cum in altera volumine complicatum haberet, idque tenaciter restrictum, ut qui pretium sibi deposceret, non nisi eo numero libro exhibiturus. Ferunt enim eum Comædiarum scriptorem, ære gravi solitum lucubrationes suas venditare. Inscriptio sanè erat ΦΙΛΗΜΩΝ. Apud Aristophanem jocus Concionatrici, ubi Phidolus deos exemplo ponit, quibus cum supplicamus boni alicujus gratia, eos supinam manum porrigentes, non ut quid dent, sed aliquid accipiant. Hinc quoque Atheniensium in aucupandis lucris aviditas dicitur carpitur, *ἀπὸ τῆς ἀπείρας τῆν χεῖρα καὶ ἀποβήσων,* manum etiam dum moritur Atheniensis porrigit.

Aristophanis jocus.

SERMO. CAP. XXXIV.

Porro autem orationem unamquamque tradunt ex manu significari, quamvis alio loco prensam manu linguam id facere dixerimus. Ea tamen differentia habetur: quod species illa non orationem tantum, sed eloquentiam indicabit. Manus vero unumquemque sermonem per se ipsa significat quod una cum sermone manuum etiam motum expectimus, ut ait Artemidorus: histriones enim vel celebres inveniunt solacissimi redargutos, quod gestu manuum aliquando peccassent, de quo alibi. Contra vero erant Hermea signa quadrata sine manibus & brachiis, solo quippe insignita capite, eaque præcipue apud Athenienses, sed in quorum medio virilia etiam adsculpebantur. Sermonis hæc erant indicia, ut in Pudendis etiam ostensum. Mercurii quippe ipsius vim ostendebant. Nam is & Cyllenius ideo vocatur, quod *κύλλης* Græci vocant eos, qui sine manibus sunt. Ostendit vero hoc, sermonem suapte vi poltere, & sine manibus omnia conficere. Cur vero signa illa quadrata fierent, in quadra jugeris dictum. Sedenim cum Aristotelis duplicem sermonis ponat intellectum, unum scilicet primæ intentionis, alterum secundæ, ut nostri interpretantur, sermonem illum qui per Hermea figuratur virilibus arrectis, primæ dixerim intentionis quasi mente concepti: secundæ vero, qui per manus significatur; is enim per vocis instrumenta expressus, opus quodammodo conficere videtur. Hic vero sermo plurimum apud

Artem. lib. 1. c. 45. Hermea signa.